

VYZNÁNÍ VÍRY Apoštolské církve

Věříme,

1. že Bible – Písmo svaté – je jediným, vdechnutým a neomylným autoritativním Slovem Božím,
2. že je jeden věčně existující trojjediný Bůh: Bůh Otec, Syn a Duch svatý,
3. že Bůh je věčný, všemohoucí Stvořitel nebe i země, celého vesmíru a veškerého života,
4. v Božství Ježíše Krista, jeho početí z Ducha svatého, narození z panny Marie, jeho bezhříšné lidství a dokonalý život, ve věčnou postačitelost jeho smírcí a zástupné smrti na kříži, v jeho zmrtvýchvstání v těle, v jeho nanebevstoupení na pravici Otcovu a v jeho druhý příchod na zem v moci a slávě,
5. v Ducha svatého jako Boží osobu, který byl seslán na věřící v den Letnic, což bylo počátkem živé Kristovy církve na zemi, a že Duch svatý působí dodnes ve stejné moci.

Boží plán s člověkem

1. Člověk byl stvořen k obrazu Božímu. Sveden satanovou lží zhřešil neposlušností a ztratil tak obecnství s Bohem, čímž uvedl na celé lidstvo duchovní i tělesnou smrt.
2. Ježíš Kristus smířil svou obětí lidstvo s Bohem a umožnil tak člověku návrat k původnímu stavu a k životu věčnému.
3. Osobní vírou v Ježíše Krista má každý člověk možnost stát se z Boží milosti opět Božím dítětem a dosáhnout života věčného.
4. Duch svatý usvědčuje i dnes svět z hříchu, zjevuje tajemství evangelia a zmocňuje Kristovu církev k plnění jejího poslání na zemi.
5. Oběť Ježíše Krista pojí věřící v jednu rodinu Boží, církev Kristovu na zemi.
6. Církev Kristova bude přenesena do Boží slávy.
7. Zřízení tisíciletého království na zemi
8. Poslední soud
9. Spasení všech, kteří přijali dílo spasení v Kristu a vytrvají věrně až do konce. Takoví budou žít v nebeské slávě.
10. Existuje věčná záhuba – ohnivě jezero – pro ty, kteří odmítli Krista jako Spasitele.

Člověk tedy potřebuje poznat a prožít:

1. svou hříšnost a ztracenost ve světle Slova Božího,
2. pokání, tj. změnu smýšlení, lítost nad hříchem, jehož se dopustil, i nenávisť k němu,
3. obrácení se ve víře k Bohu, očistění krví Ježíše Krista a Boží ospravedlnění,
4. znovuzrození v Ježíši Kristu – přijetí Božího synovství,
5. křest ve vodě ponořením na základě osobní víry,
6. křest v Duchu svatém s biblickým znamením – mluvením novými jazyky,
7. naplňování Duchem svatým
 - a) k nesení živého svědectví Ježíši Kristu
 - b) k tomu, aby dary Ducha svatého sloužily ke společnému budování církve Kristovy na zemi,
 - c) k plnění velikého poslání církve Kristovy na zemi.

Církev Kristova v biblickém významu

1. Hlavou církve je Ježíš Kristus a tvoří ji znovuzrození lidé, kteří žijí pod autoritou Ježíše Krista a jsou spojeni Duchem svatým a Slovem Božím.
2. Byla založena v den Letnic vylitím Ducha svatého na učedníky.

3. Boží vůlí je, aby věřící žili v posvěcení skrze krev Ježíše Krista, moc Ducha svatého a poslušnost Božího slova a v neustálém růstu ve víře a nesli ovoce života naplněného Duchem svatým.
4. Podílem věřících jsou dary Ducha svatého, které zmocňují k životu a službě v moci Ducha svatého.
5. V odpověď na modlitbu víry Pán nadpřirozeně uzdravuje nemocné.
6. Církev Kristova je obecenství těla a krve Ježíše Krista, což je vyjádřeno slavením památky Večeře Páně podáváním chleba a vína. Přijímat Večeři Páně přísluší jen těm, kteří jsou očištěni a vykoupeni krví Kristovou a tím připojeni k jeho církvi.
7. Ve vztahu k ostatním znovuzrozeným křesťanům jsou členové vázáni povinnostmi respektovat zásadu ztotožnění se s viditelnou církví Kristovou.

ČÁST I.

Základní ustanovení

§ 1

1. Apoštolská církev (AC) je svazkem sborů, které v sobě sdružují všechny členy Apoštolské církve. Sборы jsou seskupeny do správních oblastí a tvoří církev, která je reprezentována a spravována Radou Apoštolské církve (dále jen „RC“) a jejími orgány.
2. Jako měřítko víry a křesťanského života přijímá Apoštolská církev Písmo svaté jako jedinou věroučnou základnu. Navazuje na učení Ježíše Krista a apoštolů. Duchovně výchovnou činnost vykonává podle zásad prvokřesťanské církve.
3. Je rovnoprávná s ostatními církvemi registrovanými v České republice.¹ Vidí své poslání v oslavě Boha a v šíření Božího království.
4. Je součástí celosvětového letničního hnutí, které je sdruženo ve Světové letniční konferenci (World Pentecostal Conference) a v rámci Evropy ve společenství Pentecostal European Fellowship. Náleží ke společenství evangelikálních církví ve světě. Je členem Ekumenické rady církví (dále jen „ERC“). Úzce spolupracuje s obdobnými církvemi a jejich organizacemi u nás i v zahraničí.

§ 2

1. Své věci vyřizuje církev prostřednictvím svých orgánů a jejich kompetentních pracovníků, kteří jsou k tomu pověřeni podle zásad Písma svatého.
2. Sbor je společenství věřících AC v určitém místě, které je po duchovní a mravní stránce autonomní. Sbor je po hospodářské stránce soběstačný, má právní subjektivitu a je zastupován a spravován pastorem sboru a druhým pastorem. Práce sborů i jejich vzájemné vztahy jsou vymezeny Ústavou AC a koordinovány příslušnými orgány církve (části IV, V, VI a VII).

ČÁST II

Členství

§ 3

1. Členy Apoštolské církve se stávají ti, kteří si na základě svobodného rozhodnutí podali písemnou přihlášku pastorovi místně příslušného sboru a splnili základní podmínky pro

¹ § 7 zák. č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů

přijetí do sboru (§ 3, odst. 2). Pokud žadatel o členství není starší 15 let, jeho přihláška musí být podána se souhlasem jeho zákonných zástupců. Rozhodnutí ve zvláštních případech spadá do kompetence Rady starších (Sborové rady) (§ 10 – 11).

2. Požádal-li uchazeč písemně o přijetí do sboru a veřejně vyznal víru v Boha a Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele a Pána, přijal odpuštění hříchů, v jeho životě jsou zřejmé důkazy biblického znovuzrození a byl-li následně pokřtěn ponořením do vody, splnil tím základní podmínky pro přijetí do sboru.
3. Členy přijímá Rada starších poté, co uchazeče obeznámila s vedením, učením a vizí sboru i církve. Přijetí do sboru potvrdí uchazeči písemně pastor sboru.
4. V případě, že člen z jakéhokoliv důvodu změní na přechodnou dobu bydliště, zůstává i nadále členem svého původního sboru. Podléhá však správě a kázni sboru, v jehož obvodu dočasně bydlí. V takovém případě je mateřský sbor povinen oznámit tuto skutečnost písemně pastorovi příslušného sboru.
5. K přestupu do jiného sboru se požaduje vlastní žádost uchazeče, jakož i písemné doporučení pastora původního sboru.
6. Zrušením členství nevzniká nárok na vrácení příspěvků a darů, které byly sboru či církvi dány. Oznámení o zrušení členství podává člen písemně pastorovi svého sboru.

ČÁST III

Práva a povinnosti členů a práva uchazečů o členství

§ 4

1. Členové a uchazeči o členství mají nárok na veškerou pastorační péči ve sboru, rodinách i v odloučení (nemocnice, ústavy, vojenské útvary apod.).
2. Člen je povinen řídit se zásadami Písma svatého a žít tak, aby přispíval k budování a šíření Božího království, rozvoji sboru a církve, jejich dobré pověsti a byl dobrým příkladem ve sborovém, rodinném, osobním i občanském životě.
3. Členové Apoštolské církve mají povinnost vzájemně se o sebe starat tím, že si předávají své životní zkušenosti, navštěvují se a vzájemně si ve sborech i rodinách pomáhají podle praxe prvních křesťanů. Jejich povinností je – pokud záleží na nich – žít v pokoji se všemi lidmi.
4. Svými dobrovolnými příspěvky, kterými jsou desátky, dary, oběti apod., se členové podílejí na úhradě provozu a činnosti sboru.
5. Právo zúčastňovat se rozhodování o správních záležitostech sboru a církve mají členové starší 18 let.

§ 5

1. Předmětem sborové kázně se členové stanou, když porušují duchovní a mravní zásady Písma svatého. Uplatňováním sborové kázně sleduje církev jejich nápravu.
2. Podle zásad Písma svatého používá sbor tyto stupně kázně:
 - I. stupeň
 - a) napomenutí mezi čtyřma očima ze strany svědka hříchu,
 - b) napomenutí s přizváním 1 – 2 dalších svědků,
 - c) v případě, že provinivší se nepřijme napomenutí na úrovni I, předá svědek hříchu celou věc vedení sboru, které postupuje podle úrovně II.
 - II. stupeň
 - a) napomenutí starším (staršími) sboru,

- b) napomenutí před sborem, které se souhlasem starších (§ 10) vykoná pastor nebo druhý pastor sboru. Jde-li o čin veřejného pohoršení, odvolá pastor kázněného ze služby a vyloučí ho z účasti na Večeři Páně.
3. Nepřijme-li provinivší se napomenutí ani kázeň, dojde k jeho vyloučení ze sborového obecenství, tj. úplnému přerušení bratrských styků a zbavení členství (Mt 18,15-17). Vyloučený je pak považován za objekt misijního působení.
 4. Člen kázněný či vyloučený ze sborového obecenství musí být o svém káznění či vyloučení vyrozuměn s uvedením důvodu; nelze-li to uskutečnit, bude kázeň vyhlášena před sborem bez uvádění důvodu.
 5. Jde-li o věc, která přesahuje rámec sboru, rozhoduje o ní podle závažnosti Oblastní rada (dále jen „OR“) nebo RC, v krajním případě celocírkevní konference AC (§ 28).
 6. Kázeňské opatření může zrušit jen ten orgán, který je uložil. Zruší je, když bylo u kázněného dosaženo nápravy.

ČÁST IV

Organizační skladba sboru

§ 6

1. Sbor vzniká:
 - a) na základě žádosti mateřského sboru adresované RC,
 - b) na základě žádosti věřících, kteří se chtějí stát součástí AC, adresované RC. V tomto případě potřebují doporučení OR. V každém případě musí sbor splňovat podmínky uvedené v části I, § 2, odst. 2. Ze správního hlediska sbor může zahrnovat větší počet misijních stanic a diasporu.
2. Odpovědnost za sbor nese pastor sboru, druhý pastor a Rada starších.
3. Misijní stanici tvoří členové, kteří se shromažďují k pobožnosti na jednom místě, ale jsou duchovní, popř. hmotnou potřebou odkázáni na sbor. Není-li vhodnější místnosti, mohou se shromažďovat i v soukromém bytě. Misijní stanice mají určenu zodpovědnou osobu nebo zodpovědnou osobu a radu stanice, kteří za činnost stanice odpovídají pastorovi, druhému pastorovi a Radě starších. Odvolání vedoucího nebo člena rady stanice provádí pastor sboru spolu s Radou starších podle § 9, odst. 3. písm. a – e.
4. Pobožnosti ve sborech a jejich misijních stanicích a diaspoře jsou vykonávány bratrsko-sesterskou spoluprací a uplatňováním duchovních darů, které mají sloužit k duchovnímu vzdělání církve i těch, kteří mají uvěřit v Ježíše Krista (1Pt 4,10-11; 2,4).
5. Členové, kteří se shromažďují v místě svého bydliště, kde není sbor ani misijní stanice, tvoří diasporu. Duchovně a hmotně jsou odkázáni za sbor nebo misijní stanici.
6. Ke spravování sboru a k vykonávání jeho práv a povinností jsou povoláni:
 - a) pastor sboru a druhý pastor,
 - b) Rada starších,
 - c) sborové shromáždění

§ 7

1. Pastor sboru je statutárním zástupcem sboru. Je povinen svědomitě duchovně pečovat o členy v jemu svěřeném sboru a zodpovídá (Žd 13,17) za věrouku, duchovní stav a práci sboru seniorovi, biskupovi a RC.
 - a) Spravuje sborové bohoslužby, přípravu pracovníků, biblické vyučování, křty a vysluhování Večeře Páně, pohřby, svatby, požehnání dětem, pastorační péči o členy a vykonávání kázně.

- b) Vede setkání Rady starších. Ve spolupráci s Radou starších a se sborem vykonává duchovně výchovnou, pastorační a evangelizační činnost ve sboru i mimo něj a zodpovídá za ni.
 - c) Setkání Rady starších, na němž se jedná o pastora, vede senior dané oblasti (je-li pastor zároveň seniorem, musí být přizván biskup).
 - d) Ustanovuje do služby starší a diákonů.
 - e) Zodpovídá za administrativní práci sboru a jeho hospodaření.
 - f) Společně s druhým pastorem a delegáty zastupuje sbor na konferenci AC (Sk 20,28; 1Pt 5,1-3).
2. Pastoři sborů jsou povinni se seznámit s Ústavou AC a s obsahem zákona o církvích a náboženských společnostech v platném znění a předpisy souvisejícími².
 3. V případě, že musel uskutečnit neodkladné rozhodnutí, informuje o tom neprodleně Radu starších, která k rozhodnutí zaujme stanovisko.
 4. Pastoři sborů a duchovní pracovníci s celocírkevní působností musí dodržovat mlčenlivost danou zákonem³.

§ 8

1. Pastor navrhuje Radě starších druhého pastora, popř. další pomocné pastory.
2. Druhý pastor pomáhá pastora při plnění jeho povinností. Na základě písemného pověření jej zastupuje a je statutárním zástupcem.
3. Nejsou-li ve sboru na delší dobu přítomni pastor ani druhý pastor, musí být zastupováním pastora písemně pověřen některý další člen Rady starších (který však nemá oprávnění statutárního zástupce).

§ 9

1. Pastor sboru i druhý pastor jsou ustanoveni do služby RC na základě doporučení Rady starších předem projednaného s RC a sbor vyjadřuje jejich přijetí vztahem rukou s požehnáním. K ustanovení pastora nebo druhého pastora do služby je potřebný dvoutřetinový souhlas všech členů sboru aklamací. Tím sbor vyjadřuje podřízení se jejich autoritě. Na pastora a druhého pastora má být zřejmé Boží povolání, musí splňovat kritéria Písma svatého (1Tm 3,1-7), být členem církve a alespoň 5 let se osvědčit v duchovní práci. (RC může délku duchovního osvědčení v odůvodněných případech zkrátit.) Do služby je uvádí biskup Apoštolské církve.
2. Pastora sboru nebo druhého pastora může odvolat RC
 - a) na základě návrhu Rady starších podloženého její tříčtvrtinovou většinou
 - b) na základě rozhodnutí sborového shromáždění tajným hlasováním (tříčtvrtinovou většinou všech členů sboru). Toto shromáždění musí být vedeno seniorem příslušné oblasti nebo biskupem, pokud je pastor současně seniorem příslušné oblasti.
3. Důvodem k odvolání pracovníků sboru a církve může být zejména:
 - a) nebiblické učení
 - b) setrvávání v hříchu
 - c) nedostatečná péče o sbor nebo neschopnost
 - d) vlastní žádost o odvolání
 - e) jiné důvody (věk, pověření jinou službou aj.)

² Zákon č. 3/2002 Sb. o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů.

³ § 7 odst. 1 f), tamtéž

§ 10

1. Radu starších (Sborovou radu) tvoří pastor sboru, druhý pastor, starší sboru, případně ko-optovaní diákoní. Pastor a starší si mohou na jednání Rady starších podle potřeby příslušné diákonie přizvat. Rada starších má nejméně tři starší (u nově vzniklých sborů mohou být na dočasnou dobu dva starší a jeden diákon). Nové starší ustanovuje Rada starších na základě požadavků Písma svatého. Do služby je před sborovým shromážděním uvádí pastor sboru. Sbor vyjadřuje jejich přijetí vztažením rukou s požehnáním.
2. Členem Rady starších může být pouze člen sboru, který je členem Apoštolské církve a osvědčil se v duchovní práci minimálně 3 roky. (Rada starších může délku duchovního osvědčení v odůvodněných případech zkrátit.)
3. Diákonie navrhnou Radě starších členové sboru. Rada starších posoudí, zda navrzení splňují kritéria Písma dle Sk 6,1-6 a 1Tm 3,8-13 a pastor představí navržené kandidáty ke schválení sborovému shromáždění.
4. Odvolání staršího sboru nebo diákona provádí pastor sboru a Rada starších podle § 9, odst. 3.

§ 11

1. Rada starších se pod vedením pastora stará o duchovní život sboru, evangelizačně misijní a charitativní práci.
2. Radě starších přísluší zejména:
 - a) vyjadřovat se k návrhu RC na seniora dané oblasti
 - b) předkládat návrh na pastora a druhého pastora RC
 - c) ustanovovat starší sboru a sborové složky
 - d) posuzovat navržené kandidáty na diákonie sboru
 - e) usměrňovat práci sborových složek
 - f) řešit případy sborové kázně
 - g) připravovat nově obrácené pro členství ve sboru a představovat je sboru
 - h) připravovat program sborových shromáždění
 - i) spravovat majetek a hospodářské věci sboru, sestavovat závěrečné účty sboru (podle schváleného rozpočtu toho kterého roku), sestavovat a schvalovat rozpočty na příští rok a předkládat je sborovému shromáždění ke schválení. Výdaje majetkového a finančního charakteru v součtu nad hranici 600 000,- Kč učiněné během jednoho kalendářního měsíce podléhají schválení RC.
 - j) hodnotit duchovní a hospodářskou činnost pastora sboru, druhého pastora, starších, diákonů a ostatní sborových složek
3. Rada starších je schopná se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. Rada starších určí ze svého středu zapisovatele.

§ 12

1. Pokladníka sboru jmenuje Rada starších.
2. Pro kontrolu hospodaření sboru jsou ustanoveni dva revizoři účtů, kteří nemohou být členy Rady starších. Mohou být přizváni na její pracovní setkání bez hlasovacího práva. Ustanoveni jsou na základě návrhu Rady starších aklamací sborovým shromážděním, kterému předkládají zprávy a návrhy v oblasti hospodaření a rovněž vyslovují návrh na udělení absolutoria pro pracovníky sboru.

§ 13

1. Sborové shromáždění tvoří členové sboru s výjimkou těch, kteří jsou v kázni (§ 5, odst. 2, písm. f). Svolává a vede je pastor sboru nebo druhý pastor, případně jiný Radou starších pověřený člen rady.
2. Sborovému shromáždění přísluší:
 - a) potvrzovat pastora a druhého pastora (§ 9, odst. 1), členy Rady starších (§ 10, odst. 1) a diákonů (§ 10, odst. 3)
 - b) právo navrhnout odvolání pastora, druhého pastora nebo i člena Rady starších a o tomto návrhu hlasovat. Bude-li návrh schválen nadpoloviční většinou hlasů všech členů sboru, je pastor povinen svolat k tomuto bodu nové sborové shromáždění. Jde-li o pastora nebo druhého pastora, musí být k tomuto sborovému shromáždění přizván senior dané oblasti, který je také povede (je-li odvolávaný pastorem a zároveň seniorem, musí být přizván biskup)
 - c) schvalovat a odvolávat revizory účtů
 - d) schvalovat rozpočet, závěrečné účty a majetkoprávní změny sboru
3. Sbory vysílají na konferenci AC za každých 25 členů (i započatých) jednoho delegáta s hlasovacím právem. Delegáty jsou pastor sboru, druhý pastor a odpovídající počet starších sboru, popř. určených pracovníků sboru.
4. Misijní stanice s počtem členů 25 a více jsou podle klíče na konferenci zastoupeny vlastními delegáty.
5. Výroční sborové shromáždění se koná nejpozději do 15. března každého roku (za předchozí rok) a oznamuje se nejméně 8 dnů předem z kazatelny ústně s udáním času, místa a programu. Kromě toho se oznamuje písemnou pozvánkou vyvěšenou ve shromažďovacích místnostech sboru nebo jinou vhodnou formou.
6. Sborová shromáždění během roku se svolávají podle potřeby.
7. Sborová shromáždění jsou přístupná členům sboru (s výjimkou členů v kázni) a pozvaným hostům (bez hlasovacího práva). Pokud se na nich projednávají kázeňské případy, nedoporučuje se účast členů mladších 18 let (nemají ani hlasovací právo).
8. Sborová shromáždění jsou schopna usnášet se za přítomnosti nadpoloviční většiny všech členů sboru s hlasovacím právem. Nesejde-li se potřebný počet členů v určené době, koná se sborové shromáždění o půl hodiny později s tímž programem a je schopno usnášet se při každém počtu členů kromě schvalování, povolání a odvolání pastora, druhého pastora a Rady starších.
9. Ke zrušení sboru za podmínek stanovených zákonem⁴ musí být na sborovém shromáždění přítomni minimálně 3/4 členů sboru. Aby bylo usnesení tohoto shromáždění právoplatné, musí k němu dojít minimálně tříčtvrtinovou většinou hlasů.

ČÁST V

Druhy bohoslužeb

§ 14

1. Věřící Apoštolské církve vidí vlastní smysl bohoslužeb v uctívání Boha, kázání a vyučování Božího slova (Mt 28,18-20) a ve vzájemné službě ve společenství s Bohem a věřícími (Mt 11,28).
2. Bohoslužby jsou přístupné (kromě sborových shromáždění) každému, pokud je ochoten podřídit se jejich řádu a nechová se rušivým způsobem. Konají se pravidelně pro dospělé,

⁴ § 26, tamtéž

- mládež i děti. Součástí těchto shromáždění jsou zpravidla také modlitby za uzdravení, biblická služba vysvobozování a projevy darů Ducha svatého v celé biblické rozmanitosti.
3. Příležitostné bohoslužby se konají při sborových, rodinných nebo jiných událostech (v ústavech, evangelizační shromáždění mimo prostory sboru, v přírodě apod.).
 4. Křest se provádí na základě Písma svatého (Mt 28,19), a to úplným ponořením do vody podle praxe apoštolů. Vykonává se zpravidla v přírodě a bývá spojen se slavnostní bohoslužbou (viz také Vyznání víry).
 5. Památka Večeře Páně je vysluhována pod obojí (používání vína či hroznového moštu, nekvašeného nebo kvašeného chleba, kalicha či individuálních kalíšků, jakož i umývání nohou se ponechává na rozhodnutí Rady starších).
 6. Uzavření manželství:
 - a) Právo požádat o uzavření církevního sňatku mají znovuzrození snoubenci, z nichž alespoň jeden je členem sboru AC.
 - b) Sňatek se uzavírá před pastorem nebo druhým pastorem příslušného sboru, v jejich nepřítomnosti před pastorem jiného sboru AC nebo členem RC. O uzavření sňatku žádají snoubenci alespoň 1 měsíc předem.
 - c) Jestliže oddávající má pochybnosti, zda snoubenci splňují duchovní, mravní a zákonná kritéria, může výkon sňatku odmítnout.
 - d) Na základě žádosti snoubenců může pastor sboru po poradě s Radou starších rozhodnout o uzavření církevního sňatku i mezi nečleny sboru.
 - e) Oddávající je povinen po splnění všech náležitostí Občanského zákoníku ⁵ vyslovit následující větu: „Jelikož jste splnili všechny požadavky stanovené Občanským zákoníkem, prohlašuji toto manželství před Bohem i státem za právoplatně uzavřené.“
 - f) Uzavírání manželství se řídí zvláštním metodickým pokynem schváleným Radou církve.

ČÁST VI

Církevně právnické osoby Apoštolské církve

Církev zřizuje k naplňování svého základního poslání v misijní, pastorační, charitativní a další oblasti Církevně právnické osoby (dále jen „CPO“), kterými jsou církevní sbory a účelové organizace církve, které jsou součástí AC. Vznik, činnost a zrušení Církevně právnických osob AC je dán zákonem ⁶

§ 15

CPO vzniká:

- a) na základě písemné žádosti členů AC Radě církve. Tato žádost musí obsahovat souhlas seniora oblasti, ve které bude CPO působit.
- b) na základě písemné žádosti sboru nebo sborů AC Radě církve, rovněž se souhlasem seniora oblasti.
- c) návrh musí mít náležitosti uvedené v zákoně ⁷.

⁵ Zákon č. 89/2012 Sb.

⁶ Zákon č. 3/2002 o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženské společnosti a o změně některých zákonů, hlava IV § 16 o vzniku, hlava V § 20 o rejstříku a hlava VI § o zániku (zrušení).

⁷ § 16 odst. 2 tamtéž

§ 16

Návrh projednané žádosti po schválení Radou církve předá biskupská kancelář do 10 dnů Ministerstvu kultury.

§ 17

CPO je právnickou osobou tím, že její právní subjektivita je delegována zřizovatelem, tj. Radou církve a je zapsána v Rejstříku CPO na Ministerstvu kultury. Zřízení je evidováno dnem jejího založení.

§ 18

Činnost CPO je specifikována ve zřizovací listině a statutu CPO. Statut schvaluje RC.

§ 19

Jménem CPO jedná a odpovědnost za ní nesou statutární zástupci a další orgány, které jsou stanoveny ve zřizovací listině a statutu.

§ 20

Statutární zástupce CPO a jeho další orgány jmenuje RC. Podrobnosti o struktuře CPO, jejím sídle, jejich orgánech a kompetencích stanoví zřizovací listina a statut podle zákona⁸

§ 21

Církevně právnické osoby financují svoji činnost zejména: způsobem jmenovaným v zákoně⁹ ze sponzorských darů podložených sponzorskou smlouvou z grantů udělených státními orgány.

Výdaje majetkového a finančního charakteru v součtu nad hranici 600 000,- Kč učiněné během jednoho kalendářního měsíce podléhají schválení RC.

§ 22

Církevně právnické osoby svolávají podle předmětu a rozsahu své působnosti členská shromáždění nebo jiný tomu podobný kolektivní orgán vyjmenovaný ve zřizovací smlouvě, který stanovuje základní směry jejich činnosti a další opatření vyjmenovaná v § 13 této ústavy odst. 2 a – e. Do 15.3. běžného roku pak svolají výroční shromáždění k posuzování činnosti v minulém roce a schvalování ekonomického vedení a závěrů hospodaření. Základní směry činnosti musí být uvedeny ve smyslu § 18 této hlavy ve zřizovací listině.

§ 23

Církevně právnická osoba zaniká:

Rozhodnutím zřizovatele a to formou

- a) sloučení
- b) rozdělení
- c) likvidace

nebo rozhodnutím Ministerstva kultury ve smyslu zákona¹⁰.

⁸ § 16 odst. 2 a – f tamtéž

⁹ § 27 odst. 4 a – h tamtéž

¹⁰ § 26 odst. 1 c nebo 1 d tamtéž

ČÁST VII

Vedení oblasti

§ 24

1. Oblast církve je správní jednotkou církve a tvoří ji geograficky blízké sbory. Výjimku schvaluje RC.
2. Oblast vzniká na základě žádosti nejméně tří sborů podané RC. S touto žádostí musí vyslovit souhlas senioři příslušných oblastí, z nichž se tyto sbory vyčleňují.

§ 25

1. Každá oblast je reprezentována OR, kterou tvoří senior, který je členem RC, jeho zástupce a pastoři sborů v oblasti. OR může na návrh seniora doplnit svůj počet o některého druhého pastora či staršího sboru v dané oblasti nebo jej uvolnit.
2. Do působnosti OR patří:
 - a) vykonávat usnesení RC
 - b) navrhopvat RC seniora své oblasti
 - c) koordinovat práci sborů v dané oblasti
 - d) sledovat duchovní růst pracovníků v oblasti a napomáhat k němu
 - e) připravovat a realizovat oblastní akce
 - f) pomáhat v evangelizační, misijní a literární činnosti oblasti

§ 26

1. Senior oblasti je zástupcem dané oblasti, zodpovídá (Žd 13,17) biskupovi a RC za věrouku, duchovní stav a práci sborů v oblasti.
2. Do kompetence seniora náleží:
 - a) svolávat zasedání OR a řídit je
 - b) seznamovat OR s usneseními RC, přičemž je zodpovědný za jejich realizaci ve své oblasti
 - c) navštěvovat sbory v oblasti; má právo zúčastňovat se jejich Rad starších a pomáhat jim v práci
 - d) koordinovat práci sborů v oblasti
 - e) na žádost pastora sboru udělovat a odnímat „Pověření k duchovní službě“ v rámci oblasti
 - f) v případě, že musel učinit neodkladné rozhodnutí, informovat o tom co nejdříve OR, která k rozhodnutí zaujme stanovisko
 - g) pravidelně informovat o životě oblasti biskupa církve a RC
 - h) řídit sborové shromáždění, které řeší odvolání pastora či druhého pastora, resp. odchod sboru z církve nebo jeho rozpuštění.
3. Senior oblastí je navrhován OR a schvalován i odvoláván RC (§ 29, odst. 2, písm. d).
4. Senior oblasti navrhuje svého zástupce (který musí být pastorem některého sboru v dané oblasti) a po konzultaci s danou OR jej schvaluje RC.
5. Zástupce seniora pomáhá seniorovi v plnění jeho úkolů. V jeho nepřítomnosti nebo na základě pověření jej zastupuje. Je schvalován a odvoláván RC (§ 29, odst. 2, písm. d).

ČÁST VIII

Orgány církve

§ 27

Orgány církve jsou:¹¹

konference Apoštolské církve, RC, Úzká rada (dále jen „ÚR“), biskup.

§ 28

1. Konference AC je orgánem církve. Svolává ji RC. Koná se pravidelně jednou za tři roky a musí být oznámena sborům nejméně 30 dnů před určeným termínem s programem jednání. V případě nutnosti může RC svolat mimořádnou konferenci AC.
2. Konference se zúčastňují s hlasovacím právem všichni členové RC, všichni pastoři, druzí pastoři a delegáti sborů.
3. Konference je usnášení schopná, jestliže jsou na ní přítomny 3/4 delegátů. Nesejde-li se ve stanovené době potřebný počet delegátů, koná se konference AC o 2 hodiny později s tímž programem a je usnášení schopná při nadpoloviční většině delegátů; v tom případě je však k hlasování o rozpuštění církve, odvolání biskupa, zástupce biskupa nebo člena RC či o změně Ústavy AC zapotřebí tříčtvrtinové většiny přítomných delegátů. Schvalování se provádí tajným hlasováním nebo aklamací.
4. Na pravidelných konferencích se hodnotí zejména činnost orgánů církve a zabezpečují se potřebné změny v řídicí práci. Konference AC rozhoduje o všech věcech církve:
 - a) rokuje o duchovním stavu církve a sborů
 - b) schvaluje Ústavu církve a její změny
 - c) na základě návrhu RC schvaluje a vydává Řád církve
 - d) hodnotí činnost RC a dává jí hlavní úkoly a směrnice na další období
 - e) na návrh RC volí a odvolává biskupa. Pro jeho zvolení a odvolání je potřebný souhlas 3/4 přítomných delegátů
 - f) schvaluje složení celocírkevních orgánů
 - g) schvaluje rozpočty a závěrečné účty celocírkevních orgánů a uděluje absolutorium RC i hospodářským pracovníkům církve
 - h) rozhoduje o vyloučení sboru z církve
5. Je-li na konferenci AC podán návrh na odvolání biskupa nebo některého z jeho zástupců nebo člena RC, proběhne hlasování o tom, zda tato věc bude zařazena do programu jednání konference. Bude-li návrh schválen podle § 28, odst. 3, je biskup povinen svolat k tomuto bodu mimořádné zasedání RC (viz též § 29, odst. 4).
6. Kromě pracovní části může mít konference AC i část s duchovním programem, která je přístupná všem členům církve i hostům.

§ 29

1. RC tvoří: biskup, zástupci biskupa a členové RC
2. Do pravomoci RC patří:
 - a) připravovat a svolávat konference AC a vykonávat jejich usnesení
 - b) navrhopvat konferenci AC jmenování a odvolání biskupa, jmenovat a odvolávat zástupce biskupa (na základě návrhu biskupa) a členy RC (na základě návrhu ÚR)
 - c) zřizovat a rušit oblasti
 - d) schvalovat a odvolávat seniora oblasti i zástupce seniora (viz též § 26, odst. 3 a 5)

¹¹ pojem „orgán“ není totožný s pojmem uváděným v zák. č. 3/2002 Sb.- má širší význam

- e) ustanovovat do služby a odvolávat z ní pastora sboru a druhého pastora (viz § 9, odst. 1, 2)
 - f) navrhovat konferenci AC odvolání svých členů (§ 9, odst. 3, písm. a – e)
 - g) dohlížet na čistotu věrouky, evangelizační, misijní a literární činnost církve
 - h) Vzdělávání pracovníků církve i všech ostatních členů AC je zajišťováno odborem pro vzdělávání a pastorační službu, který koordinuje jednotlivé programy Vyšší odborné školy misijní a teologické (řádné studium VOŠMT, kurz při VOŠMT, biblické kurzy, distanční studium pracovníků církve a ostatních členů, stipendijní studium v zahraničí aj.).
 - i) jmenovat odborné komise pro práci v církvi a dohlížet na jejich činnost
 - j) zřizovat a rušit svá účelová zařízení (nakladatelství, charitativní zařízení, ekonomická zařízení, spolky a jiné společnosti apod.). Jejich činnost je vymezena vnitřními předpisy a mohou mít právní subjektivitu.
 - k) rozhodovat o nabývání a zcizování majetku církve
 - l) rozhodovat o přijetí sborů do církve a o jejich vyloučení
3. RC se schází na pracovní porady třikrát ročně, podle potřeby se může scházet častěji. V době mezi zasedáním konference církev řídí Rada církve, přičemž má veškeré pravomoci konference s výjimkou jmenování a odvolání biskupa. Rozhoduje-li RC o věcech spadajících jinak do působnosti konference, musí být tato rozhodnutí dodatečně schválena následujícím zasedáním konference.
 4. V případě, že na konferenci AC bude podán návrh na odvolání biskupa nebo některého z jeho zástupců nebo člena RC a konference rozhodne o této věci jednat (podle § 28, odst. 5), musí biskup svolat k tomuto bodu mimořádné zasedání RC, které bude vzniklou situací řešit a pověřit biskupa svoláním mimořádné konference k této věci.
 5. V případě odvolání pastora nebo druhého pastora jmenuje RC ve spolupráci s Radou starších na jeho místo dočasný pastora do doby, než bude povolán nový pastor nebo druhý pastor.
 6. Náklady RC a její kanceláře se hradí z desátků, příjmu sborů (vyjma účelově vázaných prostředků), dále z darů, mimořádných sbírek, příspěvků státu a jiných zdrojů.

§ 30

1. ÚR je výkonným orgánem RC a řídí církev v době mezi zasedáními RC. Tvoří ji biskup a zástupci biskupa. Schází se na pracovní porady 6krát ročně, podle potřeby častěji. Na svá zasedání si může přizvat kompetentní poradce nebo odborníky. Maximální počet členů ÚR může být 6 včetně biskupa.
2. O své činnosti ÚR informuje RC, která k ní zaujme stanovisko.

§ 31

1. Biskup církve je statutárním zástupcem církve. Dohlíží na duchovní stav a jednotu církve, dále na čistotu její věrouky a zodpovídá (Žd 13,17) za ně RC. Je členem Výboru Evropského letničního společenství (Pentecostal European Fellowship) a dalších mezinárodních společenství.
2. Na listiny vydané biskupem se podepisuje tak, že ke svému jménu připojí funkci a otisk kulatého razítka biskupa AC.
3. Funkční období biskupa není stanoveno.
4. Do kompetence biskupa církve patří:
 - a) ve spolupráci s RC zajišťuje plnění usnesení konferencí AC a ve spolupráci s ÚR plnění usnesení RC a zodpovídá za jejich realizaci
 - b) uvádí do služby nové pastory

- c) navštěvuje senioráty a sbory, kde má pravomoc zúčastnit se všech forem vnitřního života církve a když zjistí u seniorů a pastorů závažné nedostatky, je oprávněn činit neodkladná rozhodnutí.
 - d) svolává porady ÚR, RC a konference AC a předsedá jim
 - e) na návrh RC uděluje a odnímá „Pověření k duchovní službě“ (§ 41)
 - f) vydává oběžníky a provolání sborům v celocírkevních záležitostech, může tak činit i z podnětu RC nebo ÚR
 - g) v případě, že musí učinit neodkladné rozhodnutí přesahující rámec jeho kompetence, informuje o tom co nejdříve ÚR, která k rozhodnutí zaujme stanovisko
5. Po uplynutí funkčního období biskupa nabývá emeritní biskup práva a povinnosti, které se řídí zvláštním metodickým pokynem schváleným Radou církve.

§ 32

1. Jeden ze zástupců biskupa je pověřen službou prvního zástupce biskupa. Pomáhá biskupovi v plnění jeho úkolů. Je statutárním zástupcem církve. V případě nepřítomnosti biskupa jej na základě písemného pověření zastupuje.
Na listiny jím vydané se podepisuje tak, že ke svému jménu připojí funkci a otisk kulatého razítka prvního zástupce biskupa AC.
2. Nejsou-li na delší dobu přítomni biskup i první zástupce biskupa, musí být zastupováním biskupa písemně pověřen některý další zástupce biskupa.
3. Prvního zástupce biskupa navrhuje biskup a schvaluje ho RC.

§ 33

1. Zástupci biskupa zodpovídají za stanovenou oblast života a služby církve. Zpravidla to je:
 - a) vzdělávací a pastorační služba
 - b) misijní, evangelizační a charitativní činnost
 - c) vydavatelská činnost, rozhlasová, televizní produkce a video produkce
 - d) hospodářská a administrativní oblast
 - e) jiné oblasti práce podle vzniklých potřeb
2. Zástupci biskupa jsou schvalováni konferencí AC.

§ 34

Členové RC jsou pověřeni dílčími úkoly k zajištění celkových úkolů kladených na jednotlivé zástupce biskupa. V RC mohou být jako poradci věkově starší a duchovně osvědčení bratři.

§ 35

Za hospodářské a administrativní záležitosti církve zodpovídá první zástupce biskupa a dohlíží na hospodaření sborů ve vztahu k RC. Informuje RC o hospodářském stavu církve a navrhuje opatření, nejméně 1krát ročně. Metodicky koordinuje účetnictví jednotlivých sborů.

§ 36

Konference AC schvaluje a odvolává aklamací na návrh RC dva revizory účtů, kteří kontrolují hospodaření orgánů církve.

Projednávání roční revizní zprávy a závěrů k ní se vztahujících provádí ÚR za přítomnosti jednoho z revizorů.

§ 37

Církev nabývá prostřednictvím svých orgánů a způsobem stanoveným zákonem majetek. Na úhradu svých potřeb přijímá zejména dary, sponzorské dary, dědictví a příspěvky.

§ 38

Pokud církev v rámci své zřizovatelské pravomoci ustanoví církevní právnickou osobu, jejímž předmětem činnosti bude mimo jiné i podnikatelská činnost, musí být předmět této činnosti výslovně vymezen ve zřizovací listině.

§ 39

Při schvalování na všech úrovních – nestanovuje-li Ústava AC jinak – platí pravidlo většiny přítomných.

§ 40

Církevní orgány mají v období mezi svými zasedáními právo kooptovat do svého středu nové členy.

§ 41

Služební a pracovněprávní vztahy duchovních a ostatních zaměstnanců církve se řídí právními předpisy ČR a příslušnými vnitřními předpisy AC.

§ 42

1. Duchovní pracovníci církve jsou držiteli průkazu „Pověření k duchovní službě“.
2. Pastořům a pracovníkům RC vystavuje tento průkaz biskup. Biskupovi vystavuje průkaz člen ÚR.
3. Schváleným starším, diákonům a dalším duchovním pracovníkům vystavuje tento průkaz senior dané oblasti.

§ 43

Členové RC, pastoři sborů a druzí pastoři nemohou být členy žádné politické strany.

§ 44

1. V případě zániku církve určí RC likvidátora.
2. V případě zrušení sboru určí RC likvidátora, který je povinen převést jeho majetek do vlastnictví církve.

§ 45

Sídlo Rady církve:
735 43 Albrechtice, Pod Červenkami 504
Sídlo biskupa církve:
280 02 Kolín II, V Zídkách 402

§ 46

Úřední název církve:
APOŠTOLSKÁ CÍRKEV

§ 47

1. Úřední názvy jednotlivých orgánů církve:
 - a) APOŠTOLSKÁ CÍRKEV, Rada církve
 - b) APOŠTOLSKÁ CÍRKEV, Úzká rada
 - c) APOŠTOLSKÁ CÍRKEV, biskup
2. Úřední název sboru se řídí následujícími pravidly: Název začíná označením „Apoštolská církev“, po čárce pak následuje specifický název jednotlivého sboru, který podléhá schválení RC.
3. Názvy ostatních CPO podléhají taktéž schválení RC.

§ 48

1. Apoštolská církev je registrovanou církví podle zákona¹² a má zvláštní práva vyjmenovaná zákonem.¹³
2. Církevně právníckými osobami v rámci AC jsou sbory a účelové organizace církve.

ČÁST IX

Závěrečná ustanovení

§ 49

1. Tato Ústava Apoštolské církve byla dle § 28 schválena celocírkevní konferencí AC dne 31. 5. 2014 a tímto dnem nabývá účinnosti.
2. Tímto dnem pozbývá platnosti Ústava Apoštolské církve ze dne 19. 4. 2002.

V Břeclavi, dne 31. 5. 2014.

Martin Moldan
Biskup Apoštolské církve

¹² §6 tamtéž

¹³ § 7 odst. 1 a-f. podle § 28 odst. 1 tamtéž